

[Lannung.]

underkanten, hvis man var helt sikker på at kunne regne med en højkonjunktur af samme omfang som nu, men det ville være højst angribeligt at budgettere på dette grundlag allerede nu for det kommende finansår. Det eneste naturlige vil være at vente og se på udviklingen til foråret, hvor der vil være færre ubekendte faktorer end i dag.

Men én vigtig ting bør man absolut ikke vente med efter vor opfattelse, og det er at forberede den forenkling og rationalisering af vort skattesystem, som er mere og mere påkrævet og et meget stærkt ønske hos befolkningen.

Fra oppositionens side synes man at ville hævde, at budgetoverskuddet skal blive på omkring 1 200 mill. kr. i stedet for 800 mill. kr., og allerede nu at ville drage konsekvenser deraf gennem en skatenedsættelse på 800 mill. kr.

Det er interessant at bemærke, hvordan tiderne skifter. Mens venstres ordfører i fjor formelig ville tage finansministeren i ed på, at der ikke kom nogen skattelettelse, er venstre nu ude i den modsatte groft og forlanger ikke mindre end 800 mill. kr. Det eneste gode ved dette krav er, at det er så groft demagogisk, at det er til at tage og føle på.

Der er for øvrigt noget, der halter i oppositionens påstande om, at et stort overskud for staten fører til større forbrug, al den stund det stadige overskuds tilstedeværelse modbeviser påstandens rigtighed.

Med hensyn til oppositionens 800 mill. kr.s skatenedsættelsesforslag skal jeg være så skånsom ikke at gå meget ind herpå. Det er jo vejet og fundet for let — og det fortjener det — af økonomerne, venstres egen fremfor alt, af erhvervsledere, af nationalbankens førstedirektør, hvis udtalelser oppositionen jo med rette plejer at lægge megen vægt på, og af venstrefolk, sidst kandidaten i Lejre, der har sagt farvel og tak i den anledning. Det er interessant, at den konservative opposition, de to konservative partier, nu synes at ville importere nationaløkonomer, men det må vel være nødvendigt for dem.

Østsjællands Folkeblad taler jævnt og

bramfrit i forbindelse med fællesprogrammet om „enden ud af bukserne på dansk økonomi“. Det er fra sine venner, man skal høre sandheden, og det er vel værd at lægge mærke til, at netop lederen af den nationalbank, som fællesplanen vil tildele en så stor rolle, i sin Herningtale forleden dag giver ren besked om sin frygt for planens følger i retning af inflation.

Spareplanen er der heller ikke for meget tilbage af efterhånden, og om den kan man anvende Disraelis ord: hvad der er godt deri, er ikke nyt — men f. eks. hentet hos os — og hvad der er nyt, er ikke godt. Vi radikale er glade for at have været med til at give den venstre-konservative plan et par gode ideer; der var i sandhed ikke for mange af dem i forvejen, og de er kommet på et tørt sted.

Oppositionen har jo for øvrigt anslået en højst uforsonlig kamptone over for regeringen og regeringspartierne. Under disse omstændigheder må oppositionen og også det ærede medlem hr. Thestrup sikkert forstå, at folketingets flertal ikke kan afgive ledelsen af en betydelig del af lovgivningsarbejdet til oppositionen, som forholdet ville blive, hvis oppositionen som bebudet fremsætter en snes lovforslag. Noget sådant ville jo rent parentetisk bemærket heller ikke være ubetænkeligt, efter at man fra oppositionens side frejdigt proklamerer, at vi nu er inde i en ny tid, hvor man ikke skal tage hensyn til de sagkyndige.

Vi tillægger det synspunkt stor vægt, at det ikke vil være rigtigt allerede på nuværende tidspunkt at tage stilling til den endelige udformning af finans- og pengepolitikken i det kommende finansår, men at det på den anden side er vigtigt at skabe klarhed over, hvad der, når det kommer til stykket, må være afgørende for vor stillingtagen, herunder først og fremmest til spørgsmålet skatenedsættelse.

Problemet skatenedsættelse indskrænker sig jo ikke til, at vi blot må se på, hvorledes stillingen er på budgettet, og se en given skatenedsættelse i relation dertil, men det er afgørende at se den i relation til det økonomiske liv som helhed. Vi finder det derfor så afgjort rigtigt, at regeringen fastholder, at budgetpolitikken og da navnlig skatteudskrivningen må af-